

Sygn. akt. IV Ka 749/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Wojtasiński (spr.)

Sędziowie SO Roger Michalczyk

SO Danuta Lesiewska

Protokolant st.sekr.sądowy Justyna Bobak

przy udziale Pauliny Błaszczyńskiejprokuratora Prokuratury Rejonowej Bydgoszcz- Północ del. do Prokuratury Okręgowej w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2013 roku

sprawy **P. K. (1)**

oskarżonego z art. 280§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 29 kwietnia 2013 roku sygn. akt IV K 554/12

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności podwyższa do roku i 6 (sześciu) miesięcy; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. G. M. – Kancelaria Adwokacka w B. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 29 kwietnia 2013r. w sprawie sygn. akt IV K 554/12 oskarżony P. K. (1) został uznany za winnego tego, że w dniu 10 lipca 2012r. w B. przy ul. (...), na przystanku autobusowym znajdującym się w pobliżu kościoła, dokonał rozboju na osobie P. K. (2) w ten sposób, że posługując się przedmiotem przypominającym pistolet i grożąc jego natychmiastowym użyciem, doprowadził go do stanu bezbronności, żądając wydania pieniędzy, po czym zabrał mu w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 10 złotych, a następnie zmusił go do określonego działania, gdzie nakazał mu udanie się do sklepu (...) i zakupienie piwa lub wódki, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 1 czerwca 2010r. do 25 marca 2011r. i od 3 lipca 2011r. do 1 września 2011r. oraz od 16 września 2011r. do 29 września 2011r., kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Szubinie z dnia 17 maja 2011r. sygn. akt II K 754/10 za czyny z art.279§1 kk i art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk

tj. przestępstwa z art.280§1 kk w zw. z art.283 kk w zw. z art.64§1 kk i za to na podstawie art.283 kk skazany został na karę siedmiu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art.44§2 kk orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa poprzez zniszczenie pistoletu pneumatycznego C.model (...).

Na podstawie art.63§1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności zaliczono okres jego tymczasowego aresztowania w sprawie od 10 lipca 2012r. do 10 grudnia 2012r.

Wyrok zawiera ponadto rozstrzygnięcie dotyczące kosztów sądowych, od ponoszenia których oskarżonego zwolniono.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego i prokurator.

O b r o ń c a oskarżonego zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art.7 kpk poprzez wadliwą, bowiem sprzeczną z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, ocenę zeznań pokrzywdzonego P. K. (2) w zakresie, w jakim pokrzywdzony zeznał, iż oskarżony groził mu, a groźba ta wzbudziła w nim uzasadnioną obawę jej spełnienia, podczas gdy w okolicznościach niniejszej sprawy – w szczególności biorąc pod uwagę ciąg zdarzeń – brak było podstaw do jednoznacznego przyjęcia, iż pokrzywdzony był poddawany jakiegokolwiek presji ze strony oskarżonego.

Podnosząc powyższy zarzut, obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

P r o k u r a t o r zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucając rażącą niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary siedmiu miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności dotychczasowej karalności oskarżonego wynika, że tak ukształtowana kara nie osiągnie stawianych jej celów w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej, dla uzyskania których konieczne jest surowsze ukaranie oskarżonego.

Podnosząc powyższy zarzut, prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary dwóch lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego, na uwzględnienie nie zasługiwały. Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie dokonał trafnych i bezbłędnych ustaleń faktycznych, uwzględniając przy tym wszystkie zebrane w sprawie dowody, które poddał wnikliwej analizie i na jego podstawie wyprowadził prawidłowy wniosek o winie oskarżonego w odniesieniu do przypisanego mu czynu. Ustalony przez sąd I instancji stan faktyczny jest wynikiem przeprowadzonej w sposób logiczny i niesprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego oceny wszystkich zebranych w sprawie dowodów, a zatem oceny mieszczącej się w granicach do tzw. oceny swobodnej wyrażonej w art.7 kpk. W szczególności zgodzić się należy z dokonaną przez sąd oceną zeznań pokrzywdzonego P. K. (2), które zostały uznane za wiarygodne.

W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przedstawiono przekonywującą argumentację przemawiającą za taką właśnie oceną tychże zeznań i argumentacji tej nie potrzeba powtarzać, wystarczy tylko stwierdzić, iż nie zawiera ona cech dowolności, sąd odwoławczy powołuje się na nią, w zupełności ją podzielając.

Podkreślić jedynie można, iż pokrzywdzony nie miałby żadnego interesu w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego, w czasie gdy policjanci zatrzymali jego osobę i oskarżonego, nie miał podstaw do obawiania się, że zostaną postawione mu jakiegokolwiek zarzuty z ich strony, do czasu interwencji nie czynił nic nagannego, interwencja policji była wynikiem anonimowego telefonicznego powiadomienia, iż pod sklepem (...) przebywa mężczyzna grożący bronią. Wygląd tego mężczyzny został dokładnie opisany, policjanci nie mieli żadnego kłopotu z jego identyfikacją, został zatrzymany, miał przy sobie pistolet pneumatyczny, okazał się nim oskarżony . W jego towarzystwie przebywał P. K. (2), którego również zatrzymano, jednakże zaraz na miejscu zdarzenia, z uwagi na jego zachowanie się (był bardzo zdenerwowany, prawie płakał, trzęsły mu się ręce) i wyjaśnienia okazało się, iż przebywał w towarzystwie oskarżonego tylko dlatego, że wcześniej groził mu bronią i domagał się wydania pieniędzy na zakup napoju energetycznego. Wiarygodność

zeznań pokrzywdzonego potwierdzona została zeznaniami świadków K. S. i N. K., na podstawie których sąd ustalił, iż oskarżony przed przybyciem policji, przebywał pod sklepem (...), zatrzymywał przechodzące osoby, grożąc pistoletem, domagał się wydania drobnych sum pieniędzy.

Wbrew temu co podnosi w apelacji obrońca oskarżonego, pokrzywdzony przez całe postępowanie składał zgodne ze sobą zeznania, były one spójne i logiczne, cały czas podawał jednakową wersję zdarzenia, które było niewątpliwie nietypowe w odniesieniu do zachowania się oskarżonego, może nawet irracjonalne jak to ocenia skarżący, jednakże w ocenie sądu odwoławczego ta irracjonalność nie podważa zeznań pokrzywdzonego, wręcz przeciwnie, uwiarygodnia je, pokrzywdzony chcąc bronić się przed ewentualnym zarzutem ze strony policjantów o naganne zachowanie (jakim?) niewątpliwie wymyśliłby bardziej proste zachowanie się wobec niego oskarżonego. Wywody zawarte w apelacji obrońcy dotyczące tego, że pokrzywdzony w chwili interwencji policjantów chcąc uniknąć ewentualnej odpowiedzialności karnej za współudział w posiadaniu i okazywaniu przechodniom pistoletu pneumatycznego przedstawił taką wersję zdarzenia, w której opisał siebie jako ofiarę oskarżonego, uznać należy za niczym nie uzasadnioną spekulację, nie przemawiają za nią nawet wyjaśnienia oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego uznano za całkowicie bezzasadne.

Zasługiwał natomiast na uwzględnienie zarzut podniesiony w apelacji prokuratora, dotyczący rażącej niewspółmierności kary orzeczonej wobec oskarżonego. W ocenie sądu odwoławczego uznać należało, iż kara siedmiu miesięcy pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu za przypisany mu czyn jest karą niewspółmierną do stopnia jego zawinienia, jak i do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu. Oskarżony czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy, będąc uprzednio kilkakrotnie karanym za różnego rodzaju przestępstwa; w miejscu publicznym, okazując przy tym daleko posunięte lekceważenie porządku prawnego, znajdując się przy tym w znacznym stopniu nietrzeźwości, które niewątpliwie potęgowało zagrożenie z jego strony. Wymierzoną przez sąd I instancji karę siedmiu miesięcy pozbawienia wolności uznać należało za rażąco niewspółmierną, nie uwzględniającą zarówno stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu, dlatego też podwyższono rozmiar tej kary do roku i sześciu miesięcy, uznając iż stanowić ona będzie sprawiedliwą odpłatę za popełniony przez oskarżonego czyn, jak również spełni swe cele wychowawcze i poprawcze wobec oskarżonego, jak i swe cele w zakresie społecznego oddziaływania kary.

Z uwagi na sytuację finansową oskarżonego, który przebywa w zakładzie karnym i nie posiada żadnych zasobów finansowych, zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając Skarb Państwa poniesionymi wydatkami.